

подирь смертятъ Пётрова въ Болгарїа прѣтени былѣ, да прїѣматъ Престола на тѣхнїа Отець, и да Освободѣтъ Царьството ѿ начальството на сыновѣте комитополови, Фокѣ Императоръ, въ четвёртото лѣто на своето владѣнїе, и излѣзалъ ѣ Орѣческите градовѣ да види, и дошѣлъ ѣ чѣкъ до голѣмите сѣди, ѿ дѣто ѣ писалъ на Пётра Болгарската Цѣра, да бы той Мажарите прѣзь Дунава непропущалъ, чи Грѣческите держави плѣнѣватъ (защото сѣ Мажарите наколко пѣти прѣзь Болгарїата въ Грѣцїа влѣзали и неѣ плѣнѣвали) Пётаръ ѣ совѣта Императоровъ ѿ фѣрлилъ, и себеси сѣкакъ и звинѣвалъ чи тѣи да стори немѣжи. Никифоръ пакъ калокѣра, който ѣ былъ сынъ на Херсонскаго Кнѣза (Херсонъ ѣ сегѣшнїй Крїмъ Обдарїлъ съ достоинство Патрїкїа, и прѣтилъ го до Еватослава Рѣссїйскаго Кнѣза, Обещѣвалъ му твѣрде голѣми даровѣ, да бы той война на Болгарите Обавїлъ. Рѣсснѣ сѣ склонїли на тѣи Обещѣнїе, и въ лѣто 968.